

رامین برتو

حدود پنج سال از بازگشت طالبان به قدرت در افغانستان و تسلط دوباره این گروه بر کابل می‌گذرد؛ پنج سالی که با تشدید محدودیت‌های اجتماعی، سیاسی و حقوق بشری همراه بوده و افغانستان را بیش از هر زمان دیگری در انزوای بین‌المللی فرو برده است. ممنوعیت تحصیل و اشتغال زنان، اعمال محدودیت‌های روزافزون بر آزادی‌های فردی، بر خورده‌های سختگیرانه با شهروندان، گزارش‌های متعدد از نقض حقوق بشر و حتی صدور دستورهایی همچون محدودسازی استفاده از تلفن‌های هوشمند، همگی این تصور را تقویت کرده‌اند که افغانستان بار دیگر به سمت فضای بسته و بنیادگرایانه دهه ۱۹۹۰ در حرکت است.

در چنین شرایطی، برگزاری نخستین نشست رسمی میان هیأت طالبان و مقام‌های اتحادیه اروپا، بروکسل، توجه گسترده محافل سیاسی و رسانه‌ای را به خود جلب کرده است. این نشست که پشت درهای بسته برگزار شده، از یک سو نشانه‌ای از تغییر تاکتیکی اروپا در قبال حکومت طالبان تلقی می‌شود و از سوی دیگر، انتقادهای فراوانی را از سوی فعالان حقوق بشر، مخالفان طالبان و مهاجران افغان پراکنجخته است.

به گفته مقام‌های طالبان، این مذاکرات «سازنده» بوده و محور اصلی آن توسعه اقدامات اعتمادساز، مسائل دیپلماتیک و روند بازگرداندن شهروندان افغان از اروپا به افغانستان بوده است. در مقابل، مقام‌های اتحادیه اروپا تأکید کرده‌اند که این نشست به هیچ‌عنوان به معنای به رسمیت شناختن حکومت طالبان نیست و صرفاً با هدف حل مسائل عملی و فنی مرتبط با مهاجرت برگزار شده است.

اروپا چرا به گفت‌وگو با طالبان روی آورد؟
اگرچه اتحادیه اروپا از زمان بازگشت طالبان در سال ۲۰۲۱ تاکنون هیچ‌گاه این گروه را به عنوان دولت رسمی

افغانستان به رسمیت نشناخته است، اما واقعیت‌های میدانی طی پنج سال گذشته اروپا را به سمت نوعی تعامل محدود و مدیریت‌شده با طالبان سوق داده است.

مهم‌ترین عامل ایسن تغییر رویکرد، بحران مهاجرت است. افغان‌ها همچنان یکی از بزرگ‌ترین گروه‌های متقاضی پناهندگی در کشورهای اروپایی محسوب می‌شوند و در سال‌های اخیر، هم‌زمان با افزایش فشارهای سیاسی داخلی در کشورهای عضو اتحادیه اروپا، دولت‌ها به دنبال تشدید سیاست‌های بازگرداندن مهاجرانی هستند که درخواست پناهندگی آنها رد شده یا مرتکب جرائم کیفری شده‌اند.

اجرای چنین سیاستی بدون همکاری عملی حکومت مستقر در کابل تقریباً غیرممکن است. صدور مدارک هویتی، پذیرش اتباع اخراج‌شده، هماهنگی پروازها و ایجاد سازوکارهای اداری، همگی مستلزم از تباط مستقیم با مقام‌های طالبان است؛ موضوعی که اتحادیه اروپا را ناگزیر به آغاز گفت‌وگوهای فنی با این گروه کرده است. به همین دلیل، نشست بروکسل بیش از آنکه بی‌تحواسی سیاسی باشد، تلاشی برای حل مشکلات اجرایی در حوزه مهاجرت به شمار می‌رود. کمیسیون اروپا نیز تصریح کرده است که این مذاکرات در پاسخ به درخواست

گزارش‌های سازمان ملل نشان می‌دهد که وضعیت انسانی افغانستان همچنان بحرانی است و محدودیت دسترسی زنان به خدمات در مانی، تشدید فشارها بر دختران، استمرار نقض حقوق کودکان و محدود شدن فعالیت‌های بشردوستانه، جملگی دال بر این است که شرایط داخلی افغانستان با استانداردهای بین‌المللی فاصله قابل توجهی دارد

اولین گفت‌وگوی اتحادیه اروپا با طالبان بر سر مهاجران رقم خورد؛

تعاملی ناگزیر یا عقب‌نشینی از اصول؟!

اکثریت کشورهای عضو اتحادیه و با هدف هماهنگی روند بازگشت مهاجران برگزار شده است.

در همین چارچوب، گزارش‌هایی نیز از توافق میان آلمان و طالبان برای برقراری پروازهای منظم جهت انتقال شهروندان افغان محکوم به جرائم منتشر شده است؛ توافقی که نشان می‌دهد برخی دولت‌های اروپایی اکنون بیش از گذشته به دنبال ایجاد سازوکارهای عملی برای اجزای سیاست اخراج مهاجران هستند.

با این حال، موضوع مهاجرت تنها محور مذاکرات نبوده است. بر اساس اظهارات مقام‌های طالبان، گفت‌وگوها همچنین دربارۀ افزایش تعاملات دیپلماتیک، اقدامات اعتمادساز و نحوه ادامه ارتباط میان دو طرف نیز انجام‌شده است؛ هر چند اتحادیه اروپا همچنان تأکید دارد که این تماس‌ها صرفاً در سطح فنی باقی خواهد ماند.

بروکسل طالبان را به رسمیت شناخت؟
یکی از مهم‌ترین پرسش‌هایی که پس از انتشار خبر این نشست مطرح شد، این

به‌عنوان نشانه‌ای از افزایش پذیرش بین‌المللی خود بهره‌برداری تبلیغاتی خواهد کرد.

انتقاد از بروکسل

نشست بروکسل با واکنش تند بسیاری از سازمان‌های حقوق بشری، فعالان مدنی، مهاجران افغان و مخالفان طالبان مواجه شده است؛ زیرا منتقدان معتقدند اروپا با اولویت دادن به مسئله مهاجرت، ارزش‌های اعلامی خود دربارۀ حقوق بشر را تحت الشعاع قرار داده است. فعالان حقوق بشر هشدار داده‌اند که بازگرداندن اجباری پناهجویان به کشوری که همچنان با بحران امنیتی، محدودیت‌های گسترده اجتماعی و نقض مستمر حقوق شهروندان روبه‌رو است، می‌تواند جان بسیاری از افغان‌ها را در معرض خطر قرار دهد.

هم‌زمان، گزارش‌های سازمان ملل نیز نشان می‌دهد که وضعیت انسانی افغانستان همچنان بحرانی است.

محدودیت دسترسی زنان به خدمات درمانی، تشدید فشارها بر دختران، استمرار نقض حقوق کودکان و محدود شدن فعالیت‌های بشردوستانه، همگی نشان می‌دهد شرایط داخلی افغانستان همچنان با استانداردهای بین‌المللی فاصله‌قابل توجهی دارد.

از سوی دیگر، مخالفان طالبان معتقدند هر گونه گفت‌وگوی رسمی با این گروه، حتی اگر با هدف حل مسائل فنی انجام‌شود، در عمل به تقویت جایگاه بین‌المللی طالبان منجر خواهد شد. نصیراحمد فایق، سرپرست نمایندگی دائم افغانستان در سازمان ملل، نیز با نشست، صرفاً در چارچوب وظایف کنشوری می‌زبان انجام‌شده و هیچ‌گونه بار حقوقی یا سیاسی در زمینه شناسایی طالبان ندارد.

با وجود این، نمی‌توان اهمیت سیاسی بروکسل و مذاکره مستقیم با نمایندگان اتحادیه اروپا در این دیدار را نبیند. حضور رسمی در بروکسل و مذاکره مستقیم با نمایندگان اتحادیه اروپا یک دستاورد نمادین محسوب می‌شود؛ زیرا این گروه سال‌ها تلاش کرده‌است انزوای بین‌المللی خود را کاهش دهد و دامنه ارتباط خارجی خود را گسترش دهد.

از این منظر، هرچند اروپا همچنان بر سیاست «تعامل بدون شناسایی» تأکید دارد، اما طالبان احتمالاً از این دیدار

را تأیید می‌کند. نخست آنکه نشست در ساختمان‌های رسمی اتحادیه اروپا یا دولت بلژیک برگزار نشد. دوم آنکه اعضای هیأت طالبان تنها و برای محدود ۲۴ ساعته دریافت کردند که صرفاً برای حضور در خاک بلژیک معتبر بود و امکان تردد در سایر کشورهای حوزه شنگی را نداشتند. سوم اینکه مقام‌های بلژیک و کمیسیون اروپا بارها به صراحت اعلام کردند که صدور ویزا و برگزاری این نشست، صرفاً در چارچوب وظایف کنشوری می‌زبان انجام‌شده و هیچ‌گونه بار حقوقی یا سیاسی در زمینه شناسایی طالبان ندارد.

با وجود این، نمی‌توان اهمیت سیاسی بروکسل و مذاکره مستقیم با نمایندگان اتحادیه اروپا در این دیدار را نبیند. حضور رسمی در بروکسل و مذاکره مستقیم با نمایندگان اتحادیه اروپا یک دستاورد نمادین محسوب می‌شود؛ زیرا این گروه سال‌ها تلاش کرده‌است انزوای بین‌المللی خود را کاهش دهد و دامنه ارتباط خارجی خود را گسترش دهد.

از این منظر، هرچند اروپا همچنان بر سیاست «تعامل بدون شناسایی» تأکید دارد، اما طالبان احتمالاً از این دیدار

برای طالبان، حضور رسمی در بروکسل و مذاکره مستقیم با نمایندگان اتحادیه اروپا یک دستاورد نمادین محسوب می‌شود؛ زیرا این گروه سال‌ها تلاش کرده‌اند انزوای بین‌المللی خود را کاهش دهد و دامنه ارتباط خارجی خود را گسترش دهد اما اروپا همچنان بر سیاست «تعامل بدون به رسمیت شناختن» تأکید دارد

خبر

تبادل ۳۲۰ اسیر روسی و اوکراینی با میانجی‌گری امارات

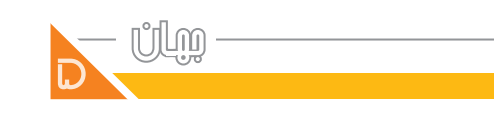

وزارت دفاع روسیه روز گذشته (جمعه) اعلام کرد که مسکو و کی‌یف با میانجی‌گری امارات، دو گروه از اسرای جنگی را مبادله کرده‌اند که شامل ۱۶۰ نفر از هر طرف می‌شود. به نقل از اسپوتنیک، این وزارت‌خانه در بیانیه‌ای اعلام کرد: «در ۲۶ ژوئن، ۱۶۰ نظامی روس از اراضی که تحت کنترل نظامی روس واقع در شهرستان صور در جنوب لبنان راه‌هدف حمله هوایی قرار شدند». وزارت دفاع روسیه همچنین در بیانیه خود تأکید کرد که «امارات تلاش‌های میانجی‌گرانه‌ای با ماهیت

کاخ سفید: آمریکا درهای پذیرش پناهجویان را برای همیشه می‌بندد

این سیاست افزود: «ما به این تفاهم رسیده‌ایم که اگر شما برای پناهندگی درخواست دهید، ما کشور دیگری را در جهان غیر از ایالات متحده پیدا خواهیم کرد تا شما را بپذیرد.»
میلر این اقدام را «راه‌حلی بسیار ساده، ظریف و کامل» توصیف کرد. در همین حال، این نماینده کاخ سفید بار دیگر

جهان‌نما

آمریکا تحریم‌های کاراکاس را تعلیق کرد
وقوع دو زلزله مهیب در ونزوئلا
با حداقل ۳۶۰۰ کشته و زخمی

وقوع دو زلزله بزرگ در مناطقی در کاراکاس، پایتخت ونزوئلا، خسارات بسیاری وارد کرد و امدادگران در میان آوار برای یافتن هزاران مفقودی در تلاشند. بر اساس گزارش رسانه‌های ونزوئلا، شمار قربانیان همچنان روبه‌افزایش است. آخرین آمار منتشرشده از سوی مقام‌های ونزوئلا از کشته شدن دست‌کم ۱۸۸ نفر و زخمی شدن بیش از ۱۵۰۰ نفر حکایت دارد، هرچند برخی رسانه‌ها به نقل از منابع رسمی از آمارهای بالاتری نیز خبر داده‌اند. عملیات جست‌وجو و نجات همچنان ادامه دارد. امدادگران و داوطلبان در شهرهای آسیب‌دیده، به‌ویژه «لا گوایرا» و بخش‌هایی از «کاراکاس» (پایتخت) در حال بیرون کشیدن افراد گرفتار زیر آوار هستند. کمبود ماشین‌آلات سنگین باعث شده در بسیاری از مناطق عملیات با دست انجام‌شود.

وضعیت اضطراری در سراسر کشور اعلام شده است. دولت ونزوئلا پس از وقوع دو زمین‌لرزه قدرتمند، وضعیت اضطراری اعلام و مدارس و بسیاری از مراکز دولتی را تعطیل کرد.

زمین‌لرزه دوم، یکی از شدیدترین زلزله‌های تاریخ معاصر ونزوئلاست. به گفته سازمان زمین‌شناسی آمریکا، دو زلزله ونزوئلا به بزرگی ۷٫۲ و ۷٫۵، ریشتر تنها ۳۹ ثانیه با یکدیگر فاصله داشتند. زلزله ۷٫۵ قوی‌ترین زمین‌لرزه ثبت‌شده در ونزوئلا از سال ۱۹۰۰ تاکنون به‌شمار می‌رود.

خسارت‌های گسترده به ساختمان‌ها و زیرساخت‌ها گزارش شده است. بیش از ۱۰۰ ساختمان در ایالت «لا گوایرا» فرو ریخته و صدها ساختمان دیگر در مناطق مختلف آسیب دیده‌اند. همچنین به فرودگاه بین‌المللی «سیمون بولیور» پایتخت، بیمارستان‌ها، ششبه برق و آب و برخی مسیرهای حمل‌ونقل خسارت وارد شده است.

کمک‌های بین‌المللی در حال ورود به ونزوئلاست. کشورهای مختلف از جمله آمریکا، اسپانیا، ایران، کوبا، مکزیک، چین و چند کشور دیگر تیم‌های امداد، تجهیزات و کمک‌های پزشکی اعزام کرده‌اند. دولت آمریکا نیز بسته کمک اضطراری ۱۵۰ میلیون دلاری اعلام کرده است.

سازمان‌های امدادی نسبت به تشدید بحران انسانی هشدار داده‌اند. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل و سازمان‌های امداد رسان اعلام کرده‌اند این زلزله وضعیت میلیون‌ها نفر را که پیش از این نیز به کمک‌های انسانی نیاز داشتند، وخیم‌تر خواهد کرد.

کارشناسان سازمان ملل هشدار داده‌اند احتمال افزایش قابل توجه تلفات وجود دارد. با ادامه عملیات آواربرداری، برآوردهای اولیه نشان می‌دهد شمار واقعی قربانیان ممکن است بسیار بیشتر از آمار رسمی فعلی باشد.

خبرنگار رویترز از کاراکاس نوشت: کمتر از یک دقیقه طول کشید تا زندگی هزاران نفر در شمال ونزوئلا زیر و رو شود. نخستین لرزش، مردم را از خانه‌ها محل کار بیرون کشید، اما هنوز بسیاری فرصت نکرده بودند به فضای باز برسند که زمین دوباره با شدتی بیشتر به لرزه درآمد.

در «کاراکاس» و شهر ساحلی «لا گوایرا»، ساختمان‌ها یکی پس از دیگری فروریزختند. سستون‌های گرد و غبار، آسمان شهر را پوشاند و صدای آژیر آمبولانس‌ها با فریاد کسانی که عزیزانشان را صدای زنده در هم آمیخت. بسیاری از مردم تا صبح جرات بازگشت به خانه‌های خود را نداشتند و شیب را در پارک‌ها، خیابان‌ها و میدان‌های شهر سپری کردند؛ در حالی که پس‌لرزه‌ها همچنان ادامه داشت.

در محله‌های ویران‌شده «لا گوایرا»، امدادگران تنها کسانی نبودند که میان آوارها به دنبال بازماندگان می‌گشتند. صدها شهروند عادی، همسایه‌ها، دوستان و اعضای خانواده، در «کاراکاس» و شهر ساحلی «لا گوایرا»، ساختمان‌ها را کنار می‌زدند.

هر چند دقیقه سکوت برقرار می‌شد؛ همه گوش می‌دادند تا شاید صدایی از زیر بتن‌ها شنیده شود. گاهی صدای ضرب‌های ضعیف، امید تازه‌ای ایجاد می‌کرد و عملیات نجات از سر گرفته می‌شد. اما کمبود جرثقیل، بیل مکانیکی و تجهیزات سنگین باعث شده است بسیاری از عملیات‌ها ساعت‌ها طول بکشد و احتمال زنده ماندن گرفتارشدگان کاهش یابد.

وزارت خزانه‌داری ایالات متحده اعلام کرد به‌طور موقت بخشی از تحریم‌های اعمال‌شده علیه ونزوئلا را لغو کرده است تا مسیر کمک‌رسانی به آسیب‌دیدگان زلزله اخیر در این کشور هموار شود. این اقدام به گفته مقام‌های آمریکایی با هدف تسهیل انتقال منابع مالی و پشتیبانی از عملیات امدادی انجام‌شده است.

به گزارش سی‌ان‌ان، وزارت خزانه‌داری آمریکا اعلام کرد که تمام تراکنش‌ها با ونزوئلا که به تلاش‌های امدادسانی برای زلزله‌زدگان مربوط باشد، مجاز خواهد بود.

بر اساس اعلام دفتر کنترل دارایی‌های خارجی آمریکا، این کاهش محدود و موقت تحریم‌ها تنها در بازه زمانی ۲۶ ژوئن تا ۲۳ اکتبر اعتبار خواهد داشت.

طبق این مجوز عمومی، امکان پردازش و انتقال وجوه از سوی اشخاص ثالث «به باز» ونزوئلا فراهم‌شده است، مشروط بر آنکه این تراکنش‌ها در چارچوب عملیات مشخص و مورد تأیید برای امدادسانی انجام شوند.

این تصمیم در حالی اتخاذ شده که بسیاری از شهروندان ونزوئلا از کندی روند امداد و نجات دولت پس از وقوع دو زمین‌لرزه روز چهارشنبه ابراز نارضایتی کرده‌اند.

در همین زمینه، سوخو خه جریساتی، اقتصاددان ونزوئلایی گفت: «مردم واقفاناً نایم هستند. آن‌ها ترسیده‌اند، چون می‌دانند دولتی ندارند که بتواند نقش خود را ایفا کند. بنابراین می‌دانند که کسی قرار نیست به آنها برود و به آن‌ها کمک کند.»

در ادامه، با اجازه دولت ونزوئلا رتش ایالات متحده اجازه ورود به خاک این کشور را جهت کمک‌رسانی به زلزله‌زدگان این کشور دریافت کرد.